

РЕШЕНИЕ

№ 23021

гр. София, 03.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 05.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разглежда дело номер **5824** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на „МР Логистик 1914“ ЕООД, представлявано от адв. Д. А., срещу Решение № 1040-21-265/21.05.2024 г. на директора на ТП на НОИ С. – град, с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Разпореждане № 32999/05.04.2023 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 КСО.

В жалбата са развити съображения за незаконосъобразност на решението. Претендира се, че пострадалото лице е знаело за разлятата по пода течност и е проявило разсеяност при преминаване през коридора. Твърди се, че злополуката не е трудова, тъй като не се е случила във връзка с извършваната от работника работа. Претендира се отмяна на решението и потвърденото с него разпореждане и присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от адв. Д., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – директор на ТП на НОИ С. – град, чрез упълномощен юрисконсулт, в съдебно заседание и в депозираните писмени бележки претендира отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Н. К., представлявана от адв. Б., оспорва жалбата. В съдебно заседание излага съображения по същество и претендира разноски, за които е представил списък.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена за възможността да участва в производството, не изпраща представител и не е заявила становище по основателността на оспорването.

Административен съд София-град, след като се запозна със становищата на страните и

представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното: От „МР Логистик 1914“ ЕООД е подадена декларация за трудова злополука с вх. № 309/04.04.2023 г. (л.20), въз основа на която е открито досие № 32999.

Към декларацията са приложени Заповед № 2303-013/27.03.2023 г. на управителя на дружеството (л.22), Протокол № 1/31.03.2023 г. за разследване на злополуката от осигурителя (л.27), сведения от А. Й. К.(л.23) и от П. Е. П. (л.24), писмено обяснение от Н. И. К. (л.25), Болничен лист № Е./24.03.2023 г. (л.28) с отразен период на временна неработоспособност от 24.03.2023 г. до 06.04.2023 г. с диагноза „Счупване на горния край на лъчевата кост“, с причина за неработоспособността: злополука, трудова по чл. 55, ал .1 КСО.

Според декларацията и протокола за разследване на злополуката, на 24.03.2023 г. около 11.45 ч. , при преминаване през коридор пред товарен асансьор, за да отиде до офиса на „Управител приготвяне и доставяне на храна“ пострадалата Н. И. К., работеща като „готвач“ в „МР Логистик 1914“ ЕООД, Цех „Производство“, находящ се в [населено място], [улица], се подхлъзва на разлята течност и пада, при което е получила увреждане, изразяващо се в счупване на горния край на лъчева кост на лява ръка. Посочено е, че преди злополуката работник от друга фирма е бутнал стъклена чаша с безалкохолно, която се счупила на пода и течността се разляла, както и че пострадалата е знаела за разлятата течност, но е проявила разсеяност при преминаването си през коридора.

Според обяснението на пострадалата, на посочената дата през работно време се е наложило да се качи до офиса на мениджъра на производствения цех, за да ѝ предаде информация, свързана с работата, като е видяла как при опит да паркира товарна количка в асансьора, работник от друга фирма е бутнал стъклена чаша с течност. След връщането ѝ в офиса, отново е извикана от мениджъра, като минавайки през слабо осветения коридор се е подхлъзнала и паднала, при което е ударила лявата си ръка и коляно, а на дланта ѝ се е забило стъкло. Оказана ѝ е помощ от колегите за дезинфекциране и превързване на раната и е продължила да работи. Болката се усилила и до края на работното време ръката ѝ се подула, поради което след работа потърсила медицинска помощ, като при прегледа е констатирано счупване на горния край на лъчевата кост на лявата ръка.

В сведението си А. К. посочва, че около обяд, седейки в офиса си е чула счупване на бутилка от безалкохолно пред товарния асансьор. Колегите ѝ организирали почистване, но малко след това някой извикал, изтичала и видяла седнала на земята Н. К., която ѝ е обяснила, че се е подхлъзнала и паднала. Посочва, че ѝ е оказала помощ и е уведомила за случилото се главния готвач П. П., за да прецени дали е необходимо да я освободи от работа.

В сведението си главният готвач П. П. посочил, че е получил информация от мениджъра на обекта А. К., че Н. К. е пострадала в обекта на цех Производство, като ситуацията, при която същата се е подхлъзнала и паднала върху ръката си се е развила извън кухненския блок срещу товарния асансьор. Посочва, че са почистили раната, като при запитване дали е добре, служителката е отговорила, че е леко натъртена и е продължила работа, като го е информирала, че ще отиде на лекар за собствено успокоение.

Тъй като декларираната злополука не е от случаите, посочени в чл. 58, ал .1 КСО, а се касае за увреждане, довело до временна неработоспособност, без данни за инвалидизация, в ТП на НОИ С. – град не е провеждано разследване на злополуката.

С оглед представените документи, съдържащи се в досието, с Разпореждане № 32999 от 04.04.2023 г., длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 КСО, е приело за трудова злополука по чл. 55, ал.1 КСО претърпяното от Н. И. К. на 23.03.2023 г. здравословно увреждане, довело до временната ѝ неработоспособност.

Разпореждането е обжалвано по административен ред пред директора на ТП на НОИ С. – град, който с процесното решение е оставил без уважение жалбата на „МР Логистик 1914“ ЕООД. Решението е връчено на 27.07.2024 г. (л.12).

По делото е изготвена съдебно-медицинска експертиза (л.101), като в заключението си вещото лице е посочило, че в приложената документация по делото е описано, че пострадалата се е подхлъзнала и паднала, като контузила лява длан и лява лакътна става. най – честият механизъм за счупване на лъчевата кост в горния ѝ край е падане от собствен ръст върху изправена в лакътната става ръка. Вещото лице е посочило, че по делото няма данни за предишни повреди в областта на лявата ръка, няма данни за предишна увреда на лъчевата кост на лявата предмишница, което да е оказало влияние върху полученото увреждане, както и няма данни за наличието на предхождащи и придружаващи заболявания, които биха могли да окажат влияние върху начина на получаване и тежестта на уврежданията при пострадалата.

След приобщаване по делото на медицинска документация, относно здравословното състояние на Н. К. за период от 3 години преди датата на настъпилата травма (л.113 – л.120), е изготвена повторна съдебно-медицинска експертиза (л.124), вещото лице е посочило, че при анализ на приложените документи е установило, че по отношение на данни за увреждане на лява ръка, в справката има данни от 05.10.2020 г. за навяхване и разтягване на ставите на ниво китка, без да е посочено дали става въпрос за лява или дясна ръка. В тази връзка , приемайки заключението на вещото лице като обосновано и компетентно изготвено , съдът отхвърля възражението на жалбоподателя ,че е възможно да е налице стара травма на ръката ,което евентуално да е провокирала скчупването на 23.04.2023 г.Безспорно се установи от вещото лице и от мед.документация съобразена от последния ,че травмите са на различно място на ръката и предходната няма отношение към настъпилата трудова злополука

При така установената фактическа обстановка, съдът намира жалбата на „МР Логистик 1914“ ЕООД, срещу Решение № 1040-21-265/21.05.2024 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град за неоснователна, поради следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК Съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, в рамките на законовите му правомощия по чл. 117, ал. 1, т. 1, б. „г“ КСО, съгласно Заповед № 1712/17.08.2015 г. на управителя на НОИ (л. 11). Решението е издадено при спазване на изискването за форма и на административнопроцесуалните правила за издаването му, поради което не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. От компетентен орган е издадено и Разпореждане № 32999/05.04.2023 г., видно от приложената Заповед № 1015-21-143/07.06.2018 г. на директора на ТП на НОИ за определяне на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 КСО (л.14).

В хода на административното производство не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, като акта е постановен в съответствие и с материалния закон.

Фактическата обстановка е правилно установена от административния орган и не е спорна по делото.

Съгласно разпоредбата на чл. 55, ал. 1 КСО трудова злополука е всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. Трудова е и злополуката, станала с осигурен по чл. 4, ал. 1 и чл. 4а по време на обичайния път при отиване или при връщане от работното място до 1. основното място на живеене или до друго допълнително място

на живеене с постоянен характер; 2. мястото, където осигуреният обикновено се храни през работния ден; 3. мястото за получаване на възнаграждение – арг. ал. 2.

Злополука е всяко внезапно увреждане на здравето, което може да бъде травматично (причинено от външно, обикновено физическо въздействие върху тялото и организма) или нетравматично - болест - § 1, т. 36 от ДР на ЗЗ. Съществените белези на злополуката са, че тя представлява внезапно (непредвидено и спонтанно) увреждане на здравето, което е резултат (последица) на вътрешно или външно (болестно) въздействие върху човешкото тяло или организъм.

Трудовата злополука е злополука (внезапно увреждане на здравето), станала при извършване на възложената от работодателя (за работници и служители по трудово правоотношение) или от органа по назначаването (за държавните служители) работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието (чл. 55, ал. 1 КСО). Следователно трудовата злополука, като внезапно увреждане на здравето, е резултат (последица, следствие) на извършваната работа. Предвид изложеното може да се направи извод, че за да бъде определено като трудова злополука едно внезапно увреждане на здравето, то трябва да е станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, включително и когато тя не се обхваща от трудовата функция, но е извършена в интерес на предприятието. Трудовата злополука като внезапно увреждане на здравето, е следствие, а извършваната работа е причината за това следствие, т. е. внезапното увреждане на здравето и извършваната работа са в причинна връзка по смисъла на Наредбата за медицинската експертиза (арг. от чл. 61, ал. 1, т. 6, чл. 66, чл. 72, чл. 73, ал. 1).

В случая няма спор, че падането е настъпило по време на изпълнение на трудовите ѝ задължения на пострадалото лице. Същото е настъпило по време на работата Н. К., при придвижването ѝ по коридор в предприятието, в което е полагала труд. Без значение е, че същото се е случило извън кухнята, където тя основно полага труд. Придвижването до съответен ръководител на предприятието е част от работния процес и не изключва причинно-следствената връзка.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че в случая е злополуката е следствие на разсеяност от страна на пострадалата. Причините за падането, респ. за полученото телесно увреждане, е възможно да са резултат от непредпазливото поведение на пострадалата, но от това обстоятелство не може да бъде променен характера на злополуката по аргумент от чл. 55, ал. 3 КСО, която изключва от кръга на трудовите злополуки само умишлено причинените от пострадалото лице. В този смисъл е Решение № 2565 от 24.02.2009 г. на ВАС по адм. д. № 14077/2008 г., VI отд. Не са налице доказателства за опит за умишлено увреждане на собственото здраве на пострадалата, нито се констатира, че същата е действала безразсъдно (например да е тичала върху разляната течност), нито с умисъл да се самонарани. Видно от обясненията ѝ, коридорът е бил слабо осветен, поради което е напълно възможно същата да не е видяла, че разлятата течност все още не е почистена, независимо от предходното ѝ знание за наличието ѝ. Ето защо не може да се споделят доводите на жалбоподателя, че злополуката е по вина на пострадалата.

Видно е от изготвеното заключение на приетата по дело експертиза, че механизмът на получаване на телесното увреждане напълно съответства на описания от нея и от останалите лица начин – падане от собствен ръст. Дали злополуката би била избегната, ако, както твърди жалбоподателят, пострадалата бе подходила с „елементарна грижа за здравето си“, няма как да бъде установено в конкретния случай, тъй като жалбоподателят не е ангажирал доказателства, въпреки разпределената доказателствена тежест, че не целия под, а само част от него е бил мокър и че пострадалата е минала тъкмо през мокрия участък. Освен това, налице са данни, че същата е преминала покрай товарния асансьор два пъти, като едва при повторното минаване се е подхлъзнала, което сочи, че при положени елементарни усилия от страна на работодателя да

сигнализира за разлятата течност или да ангажира служители с почистването ѝ, то до злополука може и да не се беше стигало.

Не се установява, противно на твърденията в жалбата, че пострадалата е нарушила нормативно установени правила за безопасност и здравословни условия за труд. Не става ясно кои правила е нарушила, поради твърдяната ѝ разсеяност, нито дали са налице вътрешни правила, забраняващи преминаването през разлети течности на пода.

Предвид изложеното и с оглед изхода на делото, претенцията за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника се явява основателна. На основание чл. 143, ал. 3 АПК на ответника се дължат сторените и своевременно поискани разноски за юрисконсултско възнаграждение, които на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ съдът определя в размер от 200 лв. Заинтересованата страна също има право на разноски, съобразно приложения списък на л.128.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването на „МР Логистик 1914“ ЕООД, срещу Решение № 1040-21-265/21.05.2024 г. на директора на ТП на НОИ С. – град, с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Разпореждане № 32999/05.04.2023 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 КСО.

ОСЪЖДА на „МР Логистик 1914“ ЕООД да заплати на ТП на НОИ С. – град сума в размер на 200 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА на „МР Логистик 1914“ ЕООД да заплати на Н. И. К. разноски в размер на 860 лв., представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: